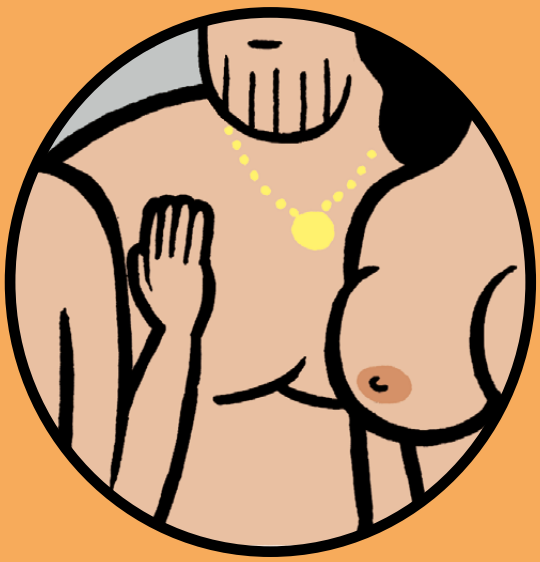
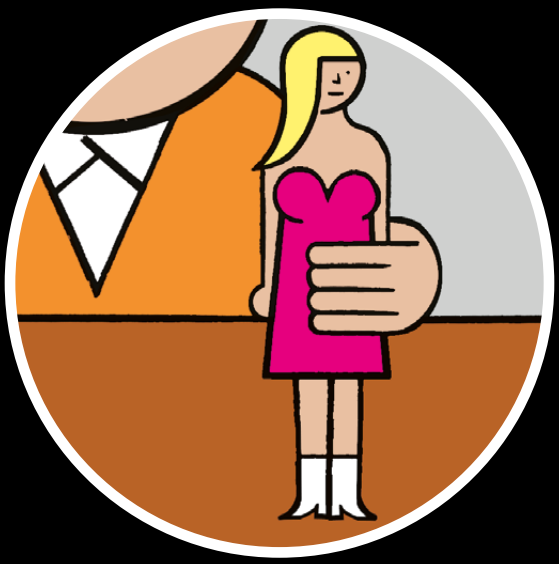

NACHO CAMACHO

RODRIGO COTA / JANO

O presente álbum recompila as páxinas do personaxe Nacho Camacho publicadas entre os números 28 e 34 da desaparecida revista *Retranca*. A historia titulada «The Way» (páxinas 31 a 43) foi realizada en exclusiva para esta edición, e inclúe á súa vez a historia «O peregrino metido nun saco», preparada orixinalmente para a mostra *Un camiño de viñetas* (Salón do Cómic de Barcelona, 2010).

MIRA, JUNIOR!
PERO QUE BOA ESTÁ ESA TÍA!

CARALLO! QUE PERNAS TEN, E QUE CADEIRAS. É FERMOSA.
...?

TI VICHES ESAS TETAS? ESTÁ PARA COMELA!!!

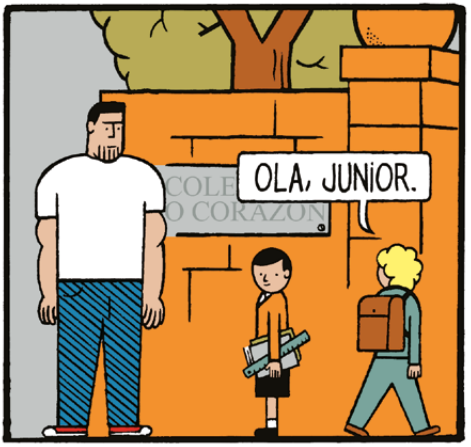

E TI QUE DIS, JUNIOR?

NON SEI... A MIN GÚSTAME MÁIS O MOZO.

PERVERTIDO.
PIMBA!

XA O DIXO O PAPA, JUNIOR. OS HOMES NON SE BICAN NIN PARA SAUDAR NIN PARA DESPEDIRSE.

NIN PARA NADA. OS HOMES DANSE A MAN.

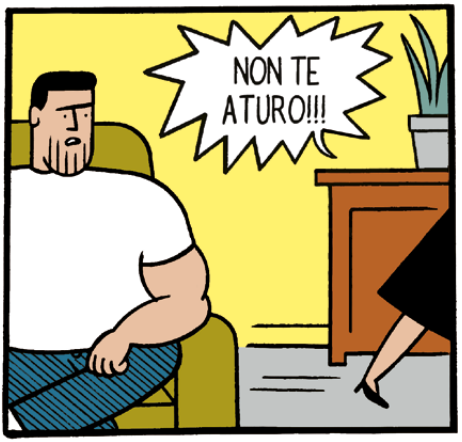

OLA, JUNIOR.

ESE RAPAZ SAUDOUCHE. QUERO VER COMO TE ACHEGAS E LLE DÁS A MAN, COMO UN HOME. VEÑA, FAINO!
SI, PAPÁ.

ASÍ NON, JUNIOR!!!

POR CERTO, NACHO, ESTÁS SEN TRABALLO, NON? AQUÍ HAI UNHA OFERTA DE VIXIANTE DE OBRA.
PERO SERÁ PARA CHOIAR DE NOITE.
NON, QUENDA DE DÍA...
SEGURO QUE PAGAN FATAL...
AQUÍ PON QUE PAGAN MOI BEN.
POIS NON FARÁN NIN CONTRATO.
SI, DIN QUE UN CONTRATO INDEFINIDO, CON SEGURO E...
MÉTETE NA TÚA PUTA VIDA!

NON TE ATURO!!!

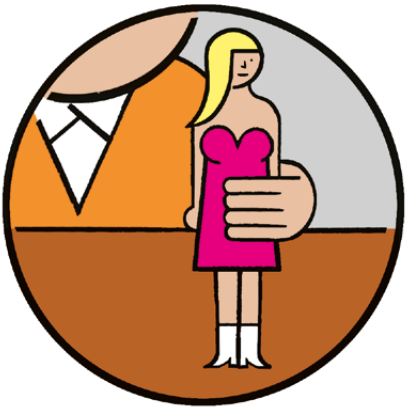

NACHO CAMACHO, DÉIXOTE. COÑECÍN UN HOME DE VERDADE; QUÉREME E RESPÉCTAME.

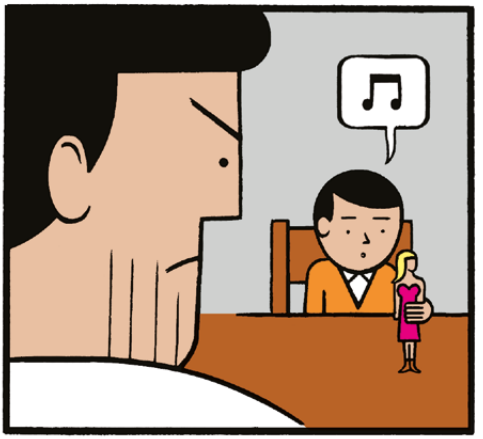

LÉVASE MOI BEN CON JUNIOR E IMOS VIVIR CON EL

TEN UNHA CASA CON PISCINA CLIMATIZADA, PISTA DE TENIS, SAUNA E XIMNASIO.

ADEMAIS DE VARIOS COCHES E CABALOS. VAILLE MERCAR UN PONI A JUNIOR!!!

HOSTIAS! E PODO IR EU TAMÉN?

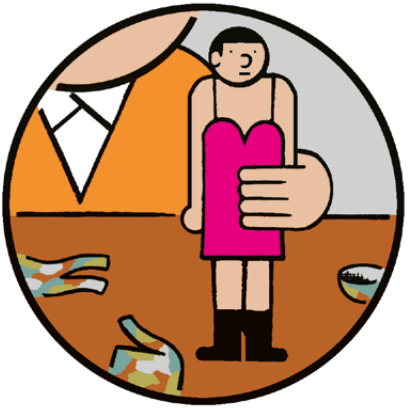

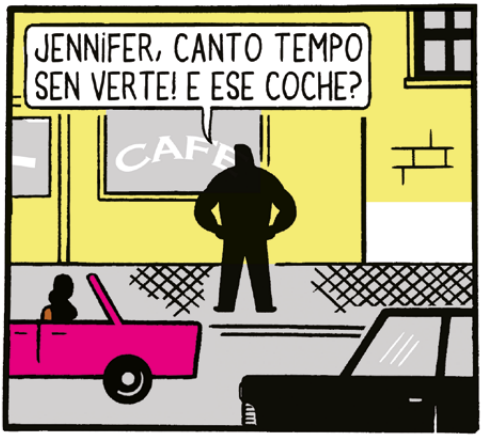

CAGO NA CONA, OS HOMES NON XOGAN CON BONECAS.

OS HOMES XOGAN CON SOLDADOS.

TOMA, UN DOS MEUS VELLOS MADELMAN, PARA QUE XOGUES COMO UN HOME.
GRAZAS, PAPÁ. QUÉROTE.

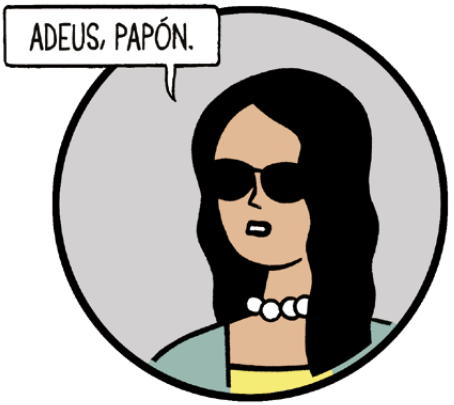

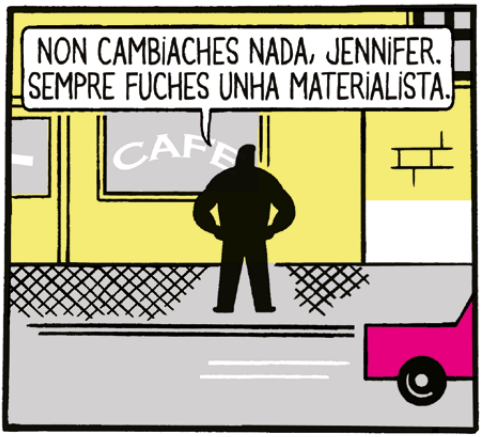

JENNIFER, CANTO TEMPO SEN VERTE! E ESE COCHE?
CAFE

QUE TAL, NACHO? GÚSTACHE?
MOITO, IGUAL CA TI...
É UN AGASALLO DO MEU MOZO.

CARALLO, VAIA CAMBIO! ANTES REXEITABAS OS MEUS AGASALLOS.

SÓ ME FIXECHES UN AGASALLO. FOI NO NOSO ANIVERSARIO: UNHA BOTELLA MEDIO CHEA DE WHISKY.

ADEUS, PAPÓN.

NON CAMBIACHES NADA, JENNIFER. SEMPRE FUCHES UNHA MATERIALISTA.
CAFE